

No pas tan lluny...

Dg, 1/11/2009 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

:

Aquest text de sota, que un dia l'[Eloi Aran](#) va publicar al seu bloc, és la carta que Santa Mònica féu al seu fill, Sant Agustí, que us convido a llegir i a fer veure que ens l'envia algú, o alguns, des del lloc on són i que avui, per Tots Sants, s'esdevé que hi pensem. O ho hauríem de fer, segur que els nostres morts es mereixen un dia de record. I deixar que ens parlin així:

La mort no és res, no he fet més que passar a l'altra banda. Jo segueixo sent jo, tu segueixes sent tu. Allò que érem l'un per l'altre, ho seguim sent. Dóna'm el nom que sempre em donares, parla'm com sempre em parlaves. No facis ús d'un to diferent. No adoptis una expressió solemne ni trista. Segueix rient d'allò que ens feia riure plegats. Prega, somriu, pensa en mi. Prega amb mi. Que el meu nom es pronuncii a casa com sempre fou, sense cap mena d'èmfasi, sense cap mena d'ombra. La vida és el que fou, el fil no s'ha tallat. Per què hauria d'estar jo fora dels teus pensaments? Només perquè estic fora de la vostra vista? No estic pas tant lluny. Tan sols a la volta del camí... Ho veus? Tot està bé. Tornaràs a trobar el meu cor, tornaràs a robar la seva tendresa depurada Eixuga les teves llàgrimes i no ploris més si m'estimes. :

Foto [Luizo Vega](#).

:

Us recomano dos articles més per reflexionar el dia de Tots Sants: *Cotidie morimur*, de Francesc Torralba, a [CatalunyaReligio.cat](#), per recordar que morim cada dia i per recomanar Jaume Subirana, que signa el segon article, *Omnia sanctorum* (el llatí està de moda?) [al seu bloc](#), de fa uns dies. :